

CONTEXT

REFUGIATS D'ALT ESTANDING Augmenta el flux migratori entre França i Anglaterra

De porc i de senyor se n'ha de venir de mena. Bonica frase feta, d'origen popular que, de manera inconscient prioritza al marrà de casa bona del porc de masia.

I com totes les dites, frases i modismes antics, manté la seva vigència i raó.

Fa anys que la Mediterrània s'ha convertit en el cementiri de milers d'immigrants africans i d'algun europeu també. Són gent sense recursos que fugen de la misèria per anar a parar al fons d'un mar ple de tresors. El Paradís probablement, que molts d'ells havien somiat.

Fan pena aquesta colla de cadàvers flotant en aigües d'estiu, però no tanta com per evitar la seva mort. Ja saben a que s'exposen. I a més, a ben segur que ni tenen papers ni passaports Covid, ni un dolar per subornar cap autoritat.

Europa, amb una reunió anual, sense acord pràctic però ben intencionat, deixa per una propera trobada la solució a tanta mort.

No fa gaire, s'ha imposat un altre suïcidi col·lectiu. Es tracta de creuar el pas de Calais. Refugiats que viuen a França volen instal·lar-se a Anglaterra. Un luxe. Fan el tram marítim en millors embarcacions, amb millors condicions i quan són interceptats pels anglesos, pacten amb els pirates francesos i els tornen a terra ferma d'un o altre costat.

França i Anglaterra estan molt enfadats, això sí, però procuren no deixar el pas de Calais bloquejat de cadàvers. Aquests emigrants són una altra cosa, ja porten temps a la democràtica Europa, són gent a respectar, encara que només sigui una miqueta. I els països tan l'exportador com l'importador, són de casa bona. Les millors monarquies històriques malgrat que a Macron no l'hi permeten dur corona.

Ves per on, un immigrant senegalès per exemple, és animal anònim si passa de l'Àfrica a Cadis, o ésser humà si primer fa una parada a la França.

Una vegada més, gran lliçó d'humanitat.

